

Üzülme Çakır Oğlan

– M.Kılıçel · 17 Ağustos 2016

Aydınlık bir perde çek karanlığın yüzüne
Ardından mutluluk şarkısı mırıldan
Gözlerin bir dilberin gözlerinde bakarak dalarken uykuya
Bütün saydamlığı ile aşk parlasın rüyalarının
En güzel deminde

Uyandığında güvercinler uçur özgürlüğe
Gelincikler koştur kırlarında masumiyetin
Burnunu kollarıyla silen küçücük çocukların
Gülüşleri karışsın tebesümler arasındaki yüzüne
Naif rüzgarların estiği yoksul coğrafyanda
Yerini sevince bıraksın hicranların

Üzülme çakır oğlan yarınlar umuttur
Göm sinende ne varsa karanlığın örttüğü
Perdenin ardına
Üzülme sen,üzülme çakır oğlan
Yarınlar buğu kokan ekmek tazeliğindedir
Dost gönüllerin harında pişen dostluk taneleridir
Belkide hiç eskimeyeceği bir manidir dilden düşmeyen

Belki Yunus'tur
Asırlardan aşip gelen aşk dizeleridir
Haramdan arınan helallik'te huzur bulan
Belki Nuh'tur
Bütün yaşamları bir tahta kutuya toplayıp
Okyanusları aşip yaşama dümen kıran
Kudretten gelen emre boyun büküp razı olan
Belki Davut'tur
Kör kuyalara habersiz teslim edilen Yusuf'un
Ardında yıllarca iç yangınlarla yanan
Hep umudunu taze koruyan

Üzülme sen,üzülme çakır oğlan
Aşk koksun bağrın

Aşk koksun iliklerine varana kadar bütün senliğine
Bir Leyla konsun yüreğine
Gerekirse divane ol bin yıl uğruna yan
Bir Şirin yar ezberle sevmek için
Uğruna dağları del
Korkma hey sen korkma sakın çakır oğlan
Olüm varsa eğer
Varsın aşk uğruna canından ıran
Varsın aşk uğruna boynuna geçsin urgan

M.Kılıçel